

senere Bevilling blev en reen Formsig, eller at i ethvert Fald dette Thing i Virkeligheden slet ingen Indflydelse fik paa den, idet den jo skulde afgjøres ved den aarlige Finantslov. Det er altsaa ikke ligegyldigt, om man beslutter alle de her omhandlede Jernbaneanlæg i Diebliffet, eller om man kun tager Bestemmelse om det Jernbaneanlæg, som er det mindst opsættelige. Jeg kan heller ikke see, at der kan være nogen Grund til at nære den allermindste Frygt for, at der i den nærmeste Fremtid skulde blive tænkt paa andre Anlæg for Statens Regning end netop dem, der ere nævnte i Lovforslaget, og der vil altsaa ikke være Noget at risikere ved nu at udsætte Vedtagelsen af nogle af de foreslaaede Baner, selv om der ikke var andre Grunde, der talte imod deres Anlæg. Hvor skulde Staten ellers begynde paa at bygge Jernbaner? Den lollandste Bane maa komme af sig selv, fordi den fæsteste er kommen, og den maa bygges af det samme Selskab, som bygger den fæsteste. Det Samme er Tilfældet med den Kallundborg-Holbækkste Bane. I Høi er der overhovedet ingen Anledning til nu at bygge flere Baner, og Sjælland vil saaledes slet Intet risikere ved, at man opsætter at tage Beslutning om de øvrige Baner i Lovforslaget, indtil den vendsysselste Bane, som jeg troer, at der bør gives Fortrinet, er nogenlunde færdig. Jeg betragter alle de Baner, som her ere foreslaaede, kun som Tidsspørgsmaal; jeg troer, at de allesammen vilde komme, men jeg sees ikke, at der i dette Dieblif er den ringeste Nødvendighed for at vedtage mere end een af dem, medens jeg indrømmer, at det kan være fordelagtigt at slutte Contract med Vedkommende om denne ene, inden Jernbanearbejderne i Sjælland ere fuldførte.

Hvad nu dernæst Vendsysselbanen angaaer, da har jeg allerede sagt, at jeg troer, at den bør have Fortrinet. Jeg er fuldstændigt enig med den høitæredede Indenrigsminister deri, at en gjennemgaaende Traffik vil kunne ventes paa den — selv om jeg ikke troer, at denne vil blive saa betydelig, som den ærede 1ste Landthingsmand for 10de Kreds (Sessen) har meent — thi det vil blive den nærmeste Vej til Fastlandet, navnlig fra det sydlige Norge, og, ihvorvel Farten over Skagerak aldeles ikke er be-

hagelig om Vinteren, saa er dette Farvand dog i Reglen altid aabent, og denne Vej vil derfor blive benyttet, om end naturligtvis ikke i stor Udstrækning; navnlig vil Banen i Vintermaanederne faae en Deel baade Person- og Last-Varefærdsel fra Norge. Hvorvidt det Samme vil blive Tilfældet fra Sverrig, tør jeg ikke med afgjort Sikkerhed sige Noget om; det kan vel være, at Trafiken derfra vil blive mindre, idet Veien over Kjøbenhavn altid vil være noget lettere for Svenskerne og derhos forbunden med en mindre besværlig Søreise. Naar der er blevet reist Spørgsmaal om, hvor Linien i Vendsyssel skulde gaae, kan jeg derom slet ikke have nogen selvstændig Mening. Jeg troer ganske vist, at den bør gaae der, hvor Landet er frugtbarest, fordi en saadan Bane ogsaa har Betydning for den indre Færdsel, hvor Landet er frugtbart, og Vendsyssel er et meget frugtbart Land. Men kan der virkelig være Tvivl om, hvor Linien mellem Nørre-Sundby og Frederikshavn bør lægges, saa bør Sagen vistnok i ethvert Fald lidt nøiere undersøges, inden enten den ene eller den anden Linie slaas fast; jeg for mit Vedkommende har ikke stor Tvivl om, at man bør vælge den Linie, der gaaer over Hjørring. Med Hensyn til den Debat, der er bleven ført om den derved indtrædende to Miles Forlængelse, skal jeg dog bemærke, at denne Forlængelse aldeles ingen Betydning har. Paa en saa lang Bane som den fra Frederikshavn til Hamborg gjør det kun lidt, om den bliver 2 Mile længere eller ikke. Dette har ganske vist Betydning med Hensyn til Driftsomkostningernes og de øvrige Udgifters Beløb, men med Hensyn til Tiden og Postfarten er det derimod temmelig ligegyldigt, og af den Grund skal man altsaa ikke vælge den kortere Linie, hvis den længere er mere nyttig for den indre Færdsel. — Derimod troer jeg virkelig ikke, at Diebliffet nu er kommet til at afgjøre Noget enten om Silkeborgbanen eller om den vestjydske Bane. Jeg skal særligt yttre mig om denne sidste, fordi den forekommer mig meest tvivlsom. En Deel af, hvad jeg om den vil sige, gjælder selvfølgelig egentlig ligesaa godt den følgende Sag, der staaer opført paa Dagsordenen for idag, som om den foreliggende, men jeg skjønner ikke rettere, end at disse to Sager